

Het is inmiddels bijna twee weken dat we met de rat aan boord leven en we hebben hem nog niet te pakken kunnen krijgen. Ondertussen groeit de lijst van plastic containers en andere plasticwaren, naast de pindakaaspot, suiker, papaya en ander fruit dat door de rat is aangevreten.

In Seghe konden we geen rattenvaai vinden maar Jimmy heeft verschillende vernuftige 'boeddhistische' rattenvallen opgezet waarbij het lokaas aan het eind van een pijp ligt die uit evenwicht raakt als hij ervan eet waardoor hij in de lege vuilnisemmer zou moeten vallen. Een echte boeddhist zou daarna een nieuw plekje voor hem vinden. Zo zou het verhaal voor mij overigens niet eindigen.... Maar dat vraagstuk komt helemaal niet aan de orde. Jimmy probeert het op verschillende manieren met verschillende lekkere hapjes maar onze rat pakt het lokaas niet en eet ook de korrels niet.

Hij is hondsbrutaal en ondertussen begint hij zich helemaal thuis te voelen aan boord. Jimmy zag hem gisteravond achter de trap tussen de zeilen wegschieten toen we net klaar waren met eten. Het goot buiten pijpestelen maar we hebben meteen alle zeilen en andere zoi die daar lag opgeborgen, in de kuip gegooid terwijl ik met een handdoek klaar stond om die over de rat te gooien, als hij uit de afgesloten ruimte zou sprinten. Maar helaas, hij was door een klein gaatje onder de vloer verdwenen. Na afloop was de boot een grote puinzooi maar de spullen in de kuip waren gelukkig niet al te nat geworden en met zijn drieën was alles weer snel opgeruimd.

15 april

De rat houdt de gemoederen nog steeds aardig bezig. We ontdekken dat hij 's nachts naar buiten gaat. Jimmy of Eric hebben dat steeds in de gaten, ook al is het midden in de nacht, omdat het lampje van het alarm aangaat. Na de diefstal van de iPhone heb ik een alarm geïnstalleerd en dat reageert erop als hij in de kuip rondloopt. We proberen hem buiten de deur te houden als hij zijn 'ronde' in de kuip doet door alle luiken en gaten af te sluiten en de kajuitdeur achter hem dicht te doen. Met daglicht gaan we op jacht om hem aan dek op te sporen maar de eerste pogingen zijn vruchteloos want hoe goed we het dek ook afspeuren, hij is nergens te bekennen.

Doordat ik een klein roestspoor ontdek bij de ventilatiepijp van de berging die van binnen wat roestig is, komen we erachter dat hij via die weg vanaf de kuip binnen kan komen! Ongelooflijk zo slim als dat kreng is. Aan dek treffen we zijn sporen overal aan. Hij heeft aan de duikkisten en een plastic oliecontainer zitten knagen en we vinden her en der keutels.

De volgende nacht sluit Eric de ventilatieopening af met zijn zeemleren handdoekje. De volgende dag blijkt dat hij daar flink aan heeft zitten knagen maar is wederom niet aan dek te bespeuren.

Maar ondertussen is hij eindelijk van het rattengif gaan eten. Het vak met alle rijst en deegwaren hebben we helemaal leeg gemaakt en daar alleen een schoteltje met de korrels ingezet. Daar eet hij nu van en hij heeft ondertussen 2/3 van de inhoud van een zakje opgegeten.

Na een paar nachten had hij zijn bordje leeg gegeten en heb ik de resterende korrels erbij gestooid. Het gif moet zijn werk gaan doen maar hoe lang dat kan duren en waar we het lijk dan zullen vinden.....

18 april

De rat heeft vanochtend de laatste korrels van het pakketje opgegeten. Een dezer dagen moet hij nu echt het loodje gaan leggen....

De Ontknoping

20 april

We liggen aan een mooring bij Nicha, een prachtig eilandje tegenover Peave. Eric is onderwater en Jimmy en ik zitten aan het eind van de middag in de kuip te kletsen als ik de rat ineens op een railing draad, een halve meter achter Jimmy, zie lopen.

Deze kans mag ik niet missen!

Jimmy heeft hem niet zo snel in de gaten en kijkt verbaast toe hoe ik plotseling de PVC pijp pak die we voor dat doel in de kuip hebben liggen. Met één klap sla ik de rat van de railing overboord.

Deze keer heeft hij zijn kaart overspeeld!

Hij is echter nog niet verslagen want hij lijkt er niet door te zijn gedeerd en zwemt op zijn gemak rond de boot, ondertussen kijkend naar een plek waar hij weer aan boord kan klauteren. Snel trekken we de lijnen die we voor de camera en duikfles van Eric in het water hebben hangen aan dek en voor hij bij de mooring lijn kan komen, kan ik hem verjagen. Maar niet definitief want aan bakboord duikt hij weer op.

De overwinning is nabij, maar hij is nog niet verslagen.

Ik pak snel de pikhaak en probeer hem daarmee knock-out te slaan. Maar dat valt nog niet mee in het water. Bij de derde poging raak ik hem vol en nu zakt hij langzaam de diepte in. Ingespannen volgen we zijn weg naar de bodem om er zeker van te zijn dat hij niet gewoon even een kijkje onderwater aan het nemen is en weer snel opduikt als we niet meer kijken. Maar we zien hem steeds dieper wegzakken tot hij in het donkere water verdwijnt. Hij is echt verzopen!!!

Mijn opluchting valt bijna niet te beschrijven. Naar de jongens toe probeerde ik mijn onrust niet al te erg te laten doorschemeren maar ik was de wanhoop nabij. Het gif deed kennelijk niets want het was al dagen geleden dat hij de laatste korrels had gegeten. Nergens in de Solomons is gif of een rattenvaai te krijgen en hoe moet je dan in godsnaam van zo'n vernielzuchtige knager afkomen? Maar na drie weken met veel extra werk en zorgen, zijn we nu echt van hem verlost!!!!!!

De naweeën

23 april

Gisteren, onderweg van Mary Island naar Russell kwamen we achter nieuwe schade veroorzaakt door de rat. Als ik het onderlijk van het grootzeil wil opspannen, trek ik de lijn zo uit de giek. De rat blijkt hem doormidden te hebben geknaagd! Het grootzeil span ik op met een tijdelijk lijntje en zo varen we motorzeilend door naar onze eerste ankerplaats in de Russell eilanden. Nu weten we ook waar hij heeft vertoefd. Er zaten nog restanten van vogelnestjes uit Kudat, Ambon en Liapari in de giek die ik er nooit helemaal uit heb kunnen krijgen en daar is hij bezig geweest zijn nest in te richten. We vinden er ook stukjes van de zeem van Eric. Dat verklaart waarom we hem balancerend op de railing draad te grazen konden nemen.

Hij moet uit zijn holletje in de giek via de zonnetent en zeerailing aan dek zijn geklommen. Eenmaal aan dek kon hij via de ventilatieopening in de berging

komen, ook al hadden we de kajuitdeur en alle ventilatieopeningen afgesloten. Als we eenmaal goed voor anker liggen met een lijn aan een boom, halen we het grootzeil van de giek zodat we die van de mast kunnen losmaken. Met de giek aan dek kunnen we de schade van binnen bekijken. De eindfitting krijgen we gelukkig los en als we alle takjes, veren en ander restafval eruit hebben geschud, kunnen we zien wat er gebeurd is. De schade blijkt gelukkig beperkt te zijn tot de onderlijkstrekker. De smeerrepen heeft hij niet beschadigd. Met een boodschapperlijntje scheren we een nieuwe lijn voor de onderstrekker in en bevestigen die van binnen in de giek. Net voor donker en voor er een zware regenbui losbarst, slaan Jimmy en ik het grootzeil weer aan, scheren de reeflijnen in, huik erover en zetten de zonnetent op voor de eerste druppels vallen.

Goed teamwork. Het habitueele biertje smaakt vandaag bijzonder zoet! En de sashimi en gebakken trevallies met pasta salade van snakebeans, een nieuw tropisch, Solomon Island gerecht uit Eric's koker, niet minder!

De idyllische ankerplaats waar we de giek demonteren

Een paar dagen later ontdek ik beschadigde kabels van de sonar in de kuip en van de radar en 12V leidingen in het zekeringenkastje. Hij heeft wat aders doorgeknaagd maar die worden kennelijk niet gebruikt in de sonar want die doet het nog steeds. De 12V leidingen kan ik met isolatietape weer repareren. Verder werkt alles nog normaal aan boord en ik hoop geen 'drama's' meer tegen te komen.

Een rat aan boord is de nachtmerrie van iedere jachteigenaar. Jimmy en Eric begrijpen nu ook waarom!